

איש גורדון – "ממשמש ובא"

צייר-אמן

"למרות שבדרך כלל את מגיעה אלי מאוחר יותר, ישנם פעמים שאנחנו מתעוררים ביחד בבוקר, שותים קפה, לאט, ואז אני מתחיל לקשקש, היחסים בינינו תמיד מתחילים בקשקוש... החוויות הגדולות שלנו קורות לרוב בלילות, כשרוב האחרים ישנים במיטותיהם. את יודעת מה אני אוהב וזורמת עם התשוקות הנסתרות שלי. התרגשויות קטנות מתעוררות, עינוגים מינורים מתגבשים והופכים לסוערים, לא יכול לעצור את מסע העונג אל קו הסיום הלא ידוע. יצירה אהובה ויקרה שלי". (א. גורדון).

איש גורדון מאפשר לנו הצצה אל מערכת היחסים הסוערת, המורכבת והמתפתחת עם יצירותיו. בתערוכה מוצג מקבץ עבודות נבחר מהשנים 1973-2015. התערוכה מאפשרת להכיר את עולמו העכשווי העשיר תוך הצצה רטרופספקטיבית למספר יצירות כציוני דרך מהעבר.

דרכו האמנותית של גורדון מתחילה אי שם בשנות ה-70, בהיותו חייל צעיר. גורדון זוכה בפרס ראשון במסגרת תחרות אמנים צעירים עם ציור בסגנון קוביסטי "אישה וגיטרה" בהשפעת המורה הרוחני הראשון שלו - פאבלו פיקאסו.

עם התבגרותו, סגנונו מתעגל ומשתנה בעקבות השפעות נוספות, הקשרים תרבותיים, ואמנים, דוגמת אגון שילה וגוסטב קלימט, המשפיעים על הלכי רוחו והתפתחותו כאמן. במרוצת הזמן שפתו הייחודית מתגבשת. ובעשור האחרון, לאחר שנים רבות של עיסוק ברישום ובציור מסורתי, לצד עיסוקו המקצועי היומיומי כמנהל אמנותי וכמעצב גרפי, גורדון מתוודע לקסמי הטכנולוגיה, ומפתח טכניקות ציור ייחודיות באמנות דיגיטלית.

הוא זוכה בתחרות הציורים Wacom 2012 ושנה לאחר מכן הוא מוזמן לייצג את ישראל בתערוכה בינלאומית בקאן, צרפת.

המקבץ הנוכחי המוצג בתערוכה, מתרכז בהצגת שלושה נושאים עיקריים: פורטרטים, נופים, ונשים - רובן ארוטיות. נחטא אם לא נודה כי הארוטיות, התשוקה, הלהט והאמוציות מצויים, חיים ומתקיימים בכל אחת מהיצירות שלו, תהיה אשר תהיה, תוך שגורדון מדלג בוירטואוזיות נדירה בין המדיות השונות.

רישום מהיר וצבעוניות נועזת הינם מאפיינים בולטים ביצירתו. מחד, יצירותיו עשירות בחומריות, דבקים ושכבות צבע המונחים על הבד, רבדים ומרקמים עד ליצירה השלמה. כך למשל חלק מציורי הדמויות, הנשים והנוף, שהינם בעלי אופי לירי ורגשי, מתאפיינים בהתפרצות רגשית אקספרסיבית, המשלבים הבעה ארוטית מעודנת. מאידך, מוצגים גם רישומים רזים המסתפקים בקווים בודדים, אך מלאי רגש ועוצמה. דוגמה בולטת ניתן לראות בדיוקן "ראש גבר" שצומצם לכדי כתם וקו - כתמי צבע בודדים, ומספר קווים מהירים שיצאו במחול ובמעשה אהבה כמשיכת קולמוס.

לצד העיסוק בחומרי הציור המסורתי, גורדון הוא מחלוצי ציירי האמנות הדיגיטלית בעולם. הוא משתמש במכחול הדיגיטלי באופן המשוחרר מכבלי המדיה, ומאפשר ביטוי אקספרסיבי לדמיונו וליצירתו העזים. הציור כה חופשי ורווי עומק, עד כי בהתבוננות ראשונית בציוריו הדיגיטליים, נדמה כי מדובר בציור "קלאסי" שצויר בכלים המסורתיים. גורדון מצליח להפתיע בציורו הדיגיטלי, שאינו טכני ומדויק, ומעניק לנו סוג של חווית טרומפלווי - (Trompe-l'œil), רגעית. בציורו הדיגיטלי - "עונשו של טנטלוס" למשל, מוצג מושא הפיתוי - אישה שופעת, שרועה בשמלה אדומה, שגדר תיל סביבה, המונעת אפשרות למגע.

הנשים ביצירותיו, מקבלות ממד מרכזי - לעיתים הן מוצגות כאמהות האוחזות ברוך את ילדיהן, לעיתים הן דשנות ופתיניות, לעיתים רזות וגרומות, אך לרוב הן מוצגות חשופות, נחשקות, ואינן מקיימות קשר עין. האגן שלהן מקבל התייחסות מודגשת ומחלפות שערותיהן המתולתלות פזורות בהתרסה לצדדים. גורדון לא רואה עצמו מחויב לקווי מתאר או לאיזו אידיאה מסוימת לציור הגוף הנשי. הוא נוגע ברגישות ובאהבה גדולה במתאר הרך של גוף האישה הנגלה לפניו. לרוב, הוא לא מצייר אותן מתוך התבוננות במודל, כשם שהוא לא מצייר את נופיו ודיוקנאות אחרים מתוך מבט עין ישיר במושא המצויר. ציוריו מתפרצים אל הקנווס כהבעה ישירה של רגשות ותשוקות עזים, שנדמים כמעשה אהבה עם היצירה עצמה.

כתבה: נורית טל-טנא - אוצרת